

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 275/2023
22.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Дарка Милутиновића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Трстенику К бр.57/20 од 23.12.2022. године и Кв бр.3/23 од 20.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 22. марта 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Дарка Милутиновића, **ПРЕИНАЧУЈУ СЕ** правноснажна решења Основног суда у Трстенику К бр.57/20 од 23.12.2022. године и Кв бр.3/23 од 20.01.2023. године, тако што Врховни касациони суд, поред досуђеног износа, браниоцу окривљеног АА – адвокату Дарку Милутиновићу, на име трошкова кривичног поступка – састављања необразложеног поднеска од 01.06.2020. године, **ДОСУЂУЈЕ** још износ од 8.250,00 (осамхиљададвестапедесет) динара, док се исти захтев у осталом делу **ОДБИЈА** као неоснован.

Образложење

Решењем Основног суда у Трстенику К бр.57/20 од 23.12.2022. године досуђени су трошкови кривичног поступка за окривљеног АА његовом браниоцу - адвокату Дарку Милутиновићу, у укупном износу од 142.500,00 динара, на име награде и нужних издатака браниоца. Истовремено је одређено да ће се наведени износ исплатити на текући рачун браниоца Дарка Милутиновића у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Основног суда у Трстенику Кв бр.3/23 од 20.01.2023. године, делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљеног АА – адвоката Дарка Милутиновића, решење Основног суда у Трстенику К бр.57/20 од 23.12.2022. године преиначено је тако што је одређено да се на име награде и нужних издатака браниоцу окривљеног АА – адвокату

Дарку Милутиновићу, у предмету тог суда К бр.57/20, исплати износ од 377.500,00 динара, у року од 60 дана од дана правноснажности решења на текући рачун браниоца.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Дарко Милутиновић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати Основном суду у Трстенику на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је делимично основан.

Наиме, основано се у поднетом захтеву истиче да су нижестепена решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 1. и члана 262. став 2. ЗКП, обзиром да браниоцу окривљеног АА – адвокату Дарку Милутиновићу побијаним решењима нису досуђени трошкови које је имао на име састављања необразложеног поднеска од 01.06.2020. године у износу од 8.250,00 динара.

Према стању у списима, правноснажном пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.113/22 од 04.11.2022. године (којом је преиначена пресуда Основног суда у Трстенику К бр.57/20 од 18.04.2022. године), окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. КЗ и истовремено одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Одлучујући о захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљеног – адвоката Дарка Милутиновића, Основни суд у Трстенику је побијаним првостепеним решењем одредио да се браниоцу из буџетских средстава суда исплати износ од 142.500,00 динара на име приступа и одбране на четири одржана и три неодржана главна претреса, те на име састава жалбе изјављене против пресуде тог суда, као и на име састава захтева за накнаду трошкова кривичног поступка. Након тога, делимичним уважавањем жалбе браниоца Дарка Милутиновића, побијано првостепено решење преиначено је тако што је одређено да се браниоцу окривљеног АА – адвокату Дарку Милутиновићу на име награде и нужних издатака у предмету тог суда К бр.57/20 исплати укупан износ од 377.500,00 динара, при чему су браниоцу признати трошкови превоза сопственим возилом из Новог Сада у Трстеник у пет наврата, као и трошкови на

име одсуства из канцеларије у трајању од по 10 часова дневно за пет долазака из Новог Сада у Трстеник, док је жалба у односу на трошкове које је бранилац имао на име плаћених путарина одбијен као неоснован, обзиром да том приликом нису приложени докази о плаћеним путаринама. При томе, Основни суд у Трстенику је доносећи другостепено решење, пропустио да браниоцу Дарку Милутиновићу досуди и трошкове кривичног поступка на име састављања необразложеног поднеска од 01.06.2020. године, којим је бранилац Основном суду у Трстенику доставио решење Министарства здравља, уручено окривљеном АА на аеродрому, а које је изведено као доказ на главном претресу.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Тарифним бројем 4. Адвокатске тарифе у ставу 1. је прописано и таксативно означено за састављање којих поднесака адвокату припада награда из Тарифног броја 1, док је ставом 2. истог Тарифног броја прописано да адвокату припада 50% награде из Тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку.

Имајући у виду цитиране одредбе Законика о кривичном поступку и Адвокатске тарифе, те чињеницу да побијаним нижестепеним решењима браниоцу Дарку Милутиновићу нису досуђени трошкови кривичног поступка на које је имао право – за састављање необразложеног поднеска од 01.06.2020. године, а који трошкови имајући у виду да је окривљени правноснажно ослобођен од оптужбе падају на терет буџетских средстава, то су у конкретном случају побијана решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, како се то основано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Дарка Милутиновића.

Стога је Врховни касациони суд, усвајањем поднетог захтева у овом делу, преиначио побијана решења тако што је браниоцу Дарку Милутиновићу, поред износа досуђеног у побијаном другостепеном решењу, досудио још и износ од 8.250,00 динара на име састава необразложеног поднеска од 01.06.2020. године.

У осталом делу, исти захтев одбијен је као неоснован, из следећих разлога:

У осталом делу, бранилац истиче да му побиијаним решењима нису досуђени трошкови на име плаћених путарина приликом доласка из Новог Сада у Трстеник, за укупно пет долазака. По оцени овога суда, изложени наводи захтева су неосновани, обзиром да је другостепени суд у образложењу јасно навео да ови трошкови браниоца нису досуђени из разлога што у жалби није приложио доказе о плаћеним путаринама. Стога је захтев у овом делу одбијен као неоснован.

Неосновано се захтевом истиче и да браниоцу окривљеног нису досуђени трошкови које је имао на име састава жалбе на решење о трошковима у износу од 33.000,00 динара. Ово стога што о трошковима који су настали пред судом правног лека (у конкретном случају, о трошковима кривичног поступка на име награде за састав жалбе на првостепено решење о трошковима) одлучује суд правног лека посебним решењем, сходно одредби члана 267. ЗКП у вези Тарифног броја 4. став 2. Адвокатске тарифе.

Најзад, приликом доношења одлуке, Врховни касациони суд је имао у виду и наводе захтева браниоца, којима се указује да му нису досуђени ни трошкови превоза сопственим возилом за пет долазака из Новог Сада у Трстеник у износу од 72.470,00 динара, а што представља разлику између признатих трошкова у износу од 160.000,00 динара и траженог износа од 232.470,00 динара. Међутим, како у овом делу бранилац у суштини оспорава висину трошкова који су му признати на име превоза сопственим возилом, а што представља чињенично питање, из ког разлога у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца, то Врховни касациони суд поднети захтев у овом делу није ни разматрао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић